

[Juul-Madsen.]
i Sydjylland ganske enkelt ikke kan praktiseres.

Udvalget har derfor ikke kunnet finde en løsning på grundlag af den imødekommende stilling, som vi har mødt hos de svenske myndigheder. Udvalget må derfor henstille, at hr. Aksel Larsens forslag til beslutning forkastes. Derved holdes den mulighed åben, at landbrugsministeren på et senere tidspunkt kan indføre en 6 ugers karantæne, såfremt en lettelse i rabie-situationen skulle gøre det muligt at forhandle med svenskerne om at frafalde det krav, de i øjeblikket har om en spærrezone i Sydjylland. Udvalget har endvidere henstillet til landbrugsministeren at forstærke bekæmpelsen af rabies i Jylland, f. eks. ved bekæmpelse af ræve i områder i Jylland, der ligger uden for den nuværende bekæmpelseszone, og ved en eventuel tvungen vaccination af hunde uden for den nuværende bekæmpelseszone. Endvidere lægger vi i udvalget stærk vægt på, at landbrugsministeren har tilkendegivet, at han, så snart udviklingen vedrørende rabies gør det muligt, vil tilstræbe en forbedring af rejsemulighederne mellem de nordiske lande. Jeg skal i fortsættelse heraf henstille til den højtærede landbrugsminister, som under udvalgsarbejdet har gjort sig store bestræbelser for at imødekomme udvalgets synspunkter, har gjort sig store bestræbelser for at finde en løsning på denne for os alle meget ubehagelige og kedelige sag, at han benytter enhver mulig lejlighed til ved forhandlinger i den kommende tid at søge at få en endelig ordning på denne sag på en sådan måde, at vi får genskabt de frie rejseforhold i de nordiske lande.

Niels Jørgen Nielsen: Bag den af udvalget afgivne betænkning ligger der et både grundigt og interessant arbejde, der for det første har øget udvalgsmedlemmernes indsigt i rabiesproblemerne ganske betydeligt. Bl. a. er vi nu klar over, at det ikke er hunde eller andre husdyr, men vildt og specielt rævene, der er farlige smittespredere af rabies.

For det andet har udvalgsarbejdet gjort det klart, at Danmark er et rabiesbefængt land og af andre lande betragtes og behandles som sådant. Reaktionen herpå er særlig

stærk fra de nordiske lande. De gener, som det medfører for danskere, der ønsker at tage hunde eller katte med til de andre nordiske lande, er meget beklagelige; det tror jeg vi alle er enige om, men det er under udvalgsarbejdet blevet klart, at vi ikke fra dansk side har nogen mulighed for at ændre de andre nordiske landes holdning i dette spørgsmål, thi ganske vist skal der fra svensk side være givet et tilbud om at lette karantænebestemmelserne, sådan som hr. Juul-Madsen var inde på det, men kun under den udtrykkelige forudsætning, at vi i Danmark indfører en karantænegrænse op gennem en del af og tværs over Jylland. Uanset de forskellige synspunkter, der ellers gjorde sig gældende i udvalget, var der fuldstændig enighed om, at en sådan karantænegrænse var både uacceptabel og umulig at praktisere på en tilfredsstillende måde.

Herefter synes det klarlagt, at den eneste relevante mulighed for at lette rejsende med hunde og katte mellem Danmark og de øvrige nordiske lande ligger i, at de andre nordiske lande også anerkender vaccinen som ligestillet med karantæne, når det gælder at forhindre rabiesudbredelse.

Udvalgsarbejdet har endelig gjort det klart, at de voldsomme beskyldninger, der fra såvel hr. Aksel Larsen som fra den socialdemokratiske ordfører under første behandling blev rettet mod landbrugsministeren og landbrugsministeriet, var ganske usaglige og ganske grundløse. Dette fremgår bl. a. af det sagligt rigtige, men politisk ejendommelige resultat af udvalgets arbejde, at hele udvalget, altså også forslagsstilleren, indstiller forslaget til forkastelse.

Tilbage er blot at tilføje, at denne ejendommelige situation burde og kunne være undgået, hvis hr. Aksel Larsen i tide havde sørget for at skaffe sig ordentlig og grundig, saglig orientering om årsagen til landbrugsministeriets bekendtgørelse af 19. februar i år.

Med disse bemærkninger skal jeg på venstres vegne anbefale at stemme for forkastelse af det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Erik Hansen (Ålborg amt): Cirkulæret af 19. februar i år var baggrunden for det rejste forslag, og nu er vi nået så langt hen